

Výklady k příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci Kategorie 5 – Nakládání s odpady

Výklad 1

Dopis OPVI MŽP č.j. 1838a/OPVI/04 ze dne 14. 5. 2004, dopis OPVI MŽP č.j. 3464/OPVI/04 ze dne 2. 7. 2004 a dopis OIP MŽP č.j. 2363/OIP/03 ze dne 2. 6. 2003

Kapacita zařízení je v kategorii 5.1. – Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně stanovena na množství nebezpečného odpadu a nikoliv na množství nebezpečných látek v něm obsažených. Výpočet vychází z množství odpadu a ne z výpočtu obsahu kontaminovaných složek v něm. Určení kapacity zařízení, tj. kapacity zařízení větší než 10 t/den znamená možnost nakládat (přijmout, skladovat, mít např. na dekontaminační ploše) s více než 10 t odpadu jakýkoliv den (nakládání s odpady ve smyslu § 4, písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodující je v daném případě kapacita maximální.

Výklad 2

Dopis OPVI MŽP č.j. 675/OPVI/04 ze dne 13. 2. 2004

Pokud kapacita zařízení na zpracování elektrošrotu přesahuje kapacitu uvedenou v definici kategorie 5.1. a zároveň množství nebezpečných odpadů v něm obsažených nepřesahuje kapacitu uvedenou v definici kategorie 5.1., zařízení **nepadá pod režim zákona o integrované prevenci.**

Výklad 3

Dopis OIP MŽP č.j. 1468/OIP/03 ze dne 10. 4. 2003

Kategorie zařízení 5.3. – Zařízení na zneškodňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně zahrnuje zařízení k odstraňování odpadů neklasifikovaného jako nebezpečný, která odpovídají kódům D8 a D9 podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně.

Výklad 4

Dopis OIP MŽP č.j. 2861/OIP/03 ze dne 23. 6. 2003 a dopis OPVI MŽP č.j. 3605/OPVI/04 ze dne 23. 7. 2004

Pokud provozovatel zařízení plánuje rozšíření kapacity skládky nad kapacitu stanovenou v kategorii 5.4. přílohy č. 1 zákona (např. výstavba dalších etap skládky), znamená to pro provozovatele nutnost získat platné integrované povolení před stavebním povolením na plánované rozšíření kapacity. Toto integrované povolení by bylo vydáno na celou skládku a zohledňovalo by i plánované další rozšíření kapacity skládky (s provozem souvisí např. jímání průsakových vod a bioplynu, monitoring skládky atp.).

Výklad 5

Dopis OPVI MŽP č.j. 1179/OPVI/04 ze dne 15. 3. 2004

Zařízení chemické čistírny odpadních vod (zaolejované vody – převážně chromové, kyselé a alkalické vody), které vypouští přečištěné odpadní vody do městské kanalizace, **nepatří pod režim zákona o integrované prevenci.**

Výklad 6

Dopis OPVI MŽP č.j. 9440/ENV/06 ze dne 6. 2. 2006

Výklad bodu 5.1. přílohy zákona č. 76/2002 Sb. – projektované výrobní kapacity. V příloze č. 1 zákona je uvedena následující poznámka: „Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Jestliže tentýž provozovatel zařízení provozuje více zařízení ve stejném místě, která spadají pod totéž označení podle shora uvedeného výčtu, pak se kapacity výstupů z těchto zařízení sčítají.“ Z toho vyplývá, že parametrem, podle kterého se posuzuje, zda zařízení překročilo či nepřekročilo prahové hodnoty, jsou projektované výrobní kapacity. Důležitá je i informace o tom, že se kapacity sčítají. Pokud nastane případ, že tyto kapacity nejsou známy, zařízení se posuzuje podle jiného srovnatelného parametru, který vyjadřuje jaké maximální množství odpadu lze v zařízení zpracovat.

Výklad 7

Dopis OPVI MŽP č.j. 11865/ENV/06 ze dne 20. 3. 2006

Pro zařízení spalovna nebezpečných odpadů je relevantní kategorie 5.1. přílohy č.1 zákona o integrované prevenci. Teoretická roční kapacita spalovny je 1200 t. Z výpočtu teoretické denní kapacity založeného na limitujícím faktoru pro množství zpracovaného odpadu, a to výkonu parního kotle, vyplývá maximální denní kapacita 7,296 t/den. Teoretická kapacita zařízení je menší než prahová, proto zařízení nespadá pod režim zákona o integrované prevenci.

Pro zařízení deemulgační stanice je relevantní kategorie 5.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Kapacita deemulgační stanice je podle provozního řádu 12 m³ za den při kapacitě 3000 m³ za rok a je dána hlavní jednotkou, tj. reaktorem R-01. Teoretická kapacita přesáhne limitní hodnotu 10 t a zařízení spadá pod režim zákona o integrované prevenci.

Výklad 8

Zařazení technologie na recyklaci lednic

Stacionární zařízení technologie na recyklaci vyřazených výrobků chlazení má projektovanou kapacitu větší než 10 tun nebezpečného odpadu (vyřazených výrobků chlazení s obsahem regulovaných látek) za den, naplňuje definici zařízení a spadá do kategorie 5.1. zákona o integrované prevenci.

Mobilní zařízení (které je přemísťováno po celé ČR) technologie na recyklaci vyřazených výrobků chlazení má projektovanou kapacitu větší než 10 tun nebezpečného odpadu (vyřazených výrobků chlazení s obsahem regulovaných látek) za den, nepatří mezi zařízení ve smyslu zákona (definice viz § 2 písm. a)). Povinnost mít integrované povolení se na něj tedy nevztahuje.

Výklad 9

Dopis OPVI MŽP č.j. 45600 /ENV/06 ze dne 29. 6. 2006

V případě kompostáren jako biologické úpravy odpadů by z hlediska IPPC přicházela do úvahy kategorie 5.3. „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou. Kompostárny však do této kategorie nelze zařadit, jelikož se sice jedná o biologickou úpravu, ale nejedná se o odstraňování odpadu, ale o jeho využití.

Výklad 10

Dopis OL MŽP č.j. 2821/810/06 a 55612/ENV/06 ze dne 25. 8. 2006

Kategorie 5.3. v příloze 1 zákona o integrované prevenci je definována jako: „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. S ohledem na výše uvedený výklad a znění směrnice by se skládka výhradně inertního odpadu neměla zařazovat do kategorie 5.3. Skládky výhradně inertního odpadu nespádají ani do kategorie 5.4., která je specifikována jako „Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu“.

Výklad 11

Dopis OPVI MŽP č.j. 85107/ENV/06 ze dne 8. 12. 2006

V kompostárně jsou pro výrobu kompostů využívány biologicky rozložitelné odpady (výhradně rostlinného původu) v množství do 10 000 t za rok (projektovaná kapacita). V případě kompostáren jako biologické úpravy odpadů by z hlediska IPPC přicházela do úvahy kategorie 5.3., která zní: „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou. Kompostárny do kategorie 5.3. zařadit nelze, jelikož se sice jedná o biologickou úpravu, ale nejedná se o odstraňování odpadu, ale o jeho využití. Určení kapacity zařízení (pro bod 5.3. kapacity větší než 50 t/den) znamená možnost nakládat (nakládání s odpady ve smyslu § 4, písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů) s více než 50 t odpadu jakýkoliv den. V případě těchto zařízení není možné stanovovat „průměrnou“ kapacitu za určité období.

Výklad 12

Dopis OPVI MŽP č.j. 4772/ENV/07 ze dne 19. 1. 2007

Zařízením je manipulační plocha pro úpravu mechanických vlastností nebezpečných odpadů. Předmětem prováděných sanačních prací je odstranění odpadu z lagun betasmoly a destilačních zbytků (kat. č. 07 01 08 jiné destilační a reakční zbytky dle zákona č. 185/2001 Sb., v platném znění), následná sanace podložní zeminy a rekultivace území. Odstranění odpadů bude prováděno jejich spalováním mimo areál sanované lokality. Po vytěžení odpadů dojde k mechanické úpravě tak, aby byly manipulovatelné. Odpad uložený v lagunách je dle výsledků archivních prací z hlediska chemického složení jednodruhový, avšak jeho konzistence v teplotách nad 10°C kolísá od skupenství tuhého po skupenství polotekuté, které se vyznačuje výraznou lepivostí. Lze předpokládat, že se v lagunách nachází i několikaprocentní podíl cizorodých odpadů představovaný zejména demoličním materiálem. V závislosti na požadavcích odběratelů bude z technologického hlediska nutná úprava mechanických vlastností odpadů příměsí hrubozrnného hnědouhelného prachu. Jako optimální pro úpravu se ukázal předrcovač kladivo odrazového typu tažený za mobilním prostředkem (traktor). Principem úpravy je pojezd předrcovače po vrstvě materiálu (odpad+hnědouhelný prach) rozprostřeného na betonové ploše a promíchaného v požadovaném poměru již v rámci odtěžby. Homogenizovaný a na potřebnou velikost zrna předrcený materiál bude poté nakladačem naložen do přistavených kontejnerů, které budou překryty plachtou a odváženy k odstranění. Předpokládá se, že takto bude upraveno 40 až 60 t nebezpečného odpadu/den. Z tohoto důvodu je předpokládáno vybudování zastřešené, dle platné legislativy zabezpečené plochy, na které bude úprava mechanických vlastností odpadů z obou lagun provedena. Kromě výše uvedené úpravy bude na ploše prováděno třídění cizorodých odpadů a jejich shromažďování. Manipulační plocha pro úpravu mechanických vlastností nebezpečných odpadů spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. Konkrétně se jedná o kategorii průmyslových činností 5.1. přílohy č. 1 zákona.

Výklad 13

Dopis OPVI MŽP č.j. 27653/ENV/07 ze dne 2. 4. 2007

Mobilní stabilizační jednotka k úpravě nebezpečných odpadů bude umístěna v bývalém zemědělském areálu, ve kterém budou provedeny určité stavby a stavební úpravy (základové pasy pro sila, úprava manipulačních ploch, vodovodní a elektrická přípojka atd.), které budou povoleny jako dočasné. Podle plánu bude zařízení provozováno maximálně do konce roku 2009. Mobilní stabilizační jednotce byl již v roce 2005 vydán souhlas k provozování podle zákona č. 185/2001 Sb. (zákon o odpadech).

Zákon o integrované prevenci se vztahuje k zařízením vymezeným podle § 2 písm. a) zákona takto: zařízením (je) stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění. Stejně definuje pojem zařízení i směrnice o integrované prevenci.

Prováděcí předpis zákona o odpadech, vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění, definuje mobilní zařízení takto: mobilním zařízením k využívání nebo odstraňování odpadů se rozumí zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů schopné pohybu a samostatné funkce, které přemístěním tuto svou funkci neztratí.

Problematika mobilních a stacionárních zařízení je řešena i na úrovni Evropské komise v rámci IPPC Expert Group (IEG). Podle doporučení IEG je třeba každý případ posuzovat individuálně a na základě řady kritérií, které by měly zahrnovat: vliv zařízení na životní prostředí v dané lokalitě, dobu provozování zařízení na jednom místě, povahu prováděné činnosti, náročnost instalace zařízení a další.

Vzhledem k poskytnutým informacím o povaze předmětného zařízení je stanoviskem odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC MŽP nezařadit dočasně umístěnou mobilní jednotku na zpracování odpadů pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 14

Dopis OPVI MŽP č.j. 29464/ENV/06 ze dne 2. 5. 2007

Posuzovaným zařízením je recyklační středisko asfaltových směsí. Provozovatel zařízení odebírá veškeré vybourané asfaltové směsi (k.č.o. 17 03 02) od původce a vyrábí horký recyklát v recyklačním středisku asfaltových směsí, případně zasílá mobilní recyklační jednotku na detašované pracoviště mimo region. Recyklační středisko na úpravu živických směsí slouží k tepelnému zpracování vybouraných úlomků živice.

Zařízením, které slouží k recyklaci je mobilní stroj (recyklátor), který je umístěn na kolovém přívěsu. Recyklátor má vlastní pohonnou jednotku, která slouží k výrobě elektrického proudu, dále pohání hydraulický systém, palivem je motorová nafta. Recyklátor se skládá z hydraulicky ovládané násypky, z otočného tepelného bubnu, z mechanicky ovládaného výsypného zařízení, motoru, generátoru elektrického proudu, hydraulického systému, kontrolního, ovládacího a měřicího zařízení. Mobilní stroj se plní čelním kolovým nakladačem zpracovaným materiálem přes násypku. Dle informací získaných od provozovatele bude zařízení provozováno v jednoměsíčním provozu po dobu 9 měsíců v roce a je schopno zpracovat 5 tun materiálu za hodinu, tedy maximální kapacita recyklačního střediska je 40 tun zpracovaného materiálu denně.

V recyklačním středisku jsou dána pevná místa umístění recyklační linky, tvořené recyklátorem, transportním

pásem a termokontejnerem s hákovým nosičem. Rovněž jsou dány prostory pro ukládání asfaltových směsí určených k recyklaci a dopravně manipulační prostory. Upravený, rozehřátý materiál je odvážen na staveniště k dalšímu zpracování. Recyklace je plně bezodpadová, výsledný recyklát je využíván jako podklad pod horní vrstvu vozovky.

Pro dané zařízení by připadala v úvahu kategorie 5.1. a kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci. Kategorie 5.1. je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“. Dle informací získaných od provozovatele budou recyklovány pouze odpady k.č. 17 03 02. Podle Katalogu odpadů, který je stanoven vyhláškou č. 381/2001 Sb. se jedná o odpad „asfaltové směsi neuvedené pod číslem 17 03 01“, daný odpad není podle vyhlášky považován za nebezpečný. Výše uvedené zařízení z hlediska podílu nebezpečného odpadu nenaplnuje znění kategorie 5.1. zákona o integrované prevenci. Kategorie 5.3. je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou, nikoliv na využívání odpadu.

Z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (zákon o odpadech) – přílohy č. 3 „Způsoby využívání odpadů“ a vyhlášky č. 381/2001 Sb. kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů) je možné konstatovat následující. Recyklační středisko lze zařadit pod kód R 12 „Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R 1 až R 11“ – v tomto případě pak R 5 „Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů“. Podle Katalogu odpadů, který je stanoven vyhláškou č. 381/2001 Sb. se jedná o odpad „asfaltové směsi neuvedené pod číslem 17 03 01“.

V zákoně o integrované prevenci je zařízení definováno v § 2 písm. a) jako „stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení“. Provozovatel pro účely recyklace asfaltových směsí využívá mobilní zařízení, které není zařízením ve smyslu zákona (definice viz § 2 písm. a)). Povinnost mít integrované povolení se na něj tedy nevztahuje. Dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 15

Dopis OPVI MŽP č.j. 25982/ENV/06 ze dne 7. 5. 2007

Předmětem dotazu je sklad nebezpečných odpadů, stáčiště odpadních olejů a linka na zpracování olejových filtrů. Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie činností, které jsou zařazeny pod proces integrovaného povolování. Pro všechna zařízení, která jsou předmětem dotazu, je relevantní kategorie 5.1., která je definována jako: „Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“.

1) Sklad nebezpečných odpadů

Společnost provádí svoz odpadů z kategorie ostatních a nebezpečných. Po nashromáždění určitého množství jednotlivých typů odpadů je pak odváží podle druhu zneškodnění do dalších externích zařízení na zneškodnění odpadů (sklárky, spalovny, zpracovatelská zařízení apod.). Projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 25 tun. S ohledem na skutečnost, že ve skladu nebezpečných odpadů nedochází k odstraňování ani využívání nebezpečných odpadů, ale pouze k jejich skladování, nelze ho zařadit do kategorie 5.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

2) Stáčiště odpadních olejů

Společnost sváží odpadní oleje vlastní autocisternou s nádrží o objemu 8 m³. Odpad je pak odvážen externí společností ke zpracování. Zařízení tvoří bývalé stáčiště topných olejů a mazutů, jako skladovací nádrž je použita železniční cisterna o objemu 60 m³. Projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 100 tun.

V zákoně o integrované prevenci je zařízení definováno v § 2 písm. a) jako „stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže

provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení“. Z dodaných informací není zřejmé, zda provozovatel pro účely skladování odpadních olejů využívá stacionární nebo mobilní jednotku, nelze tedy jednoznačně konstatovat, zda se jedná o zařízení ve smyslu zákona (definice viz § 2 písm. a)).

3) Linka na zpracování olejových filtrů

Olejové filtry jsou dopraveny do násypky drtiče, ve kterém dochází k rozdrčení filtrů na menší části. Drť ve směsi s olejem je následně vynášena do koše odstředivky, kde dochází k oddělení kapalně fáze (oleje) od pevného podílu. Obsah koše je vysypán do magnetického separátoru, který směs rozdělí na magnetický a nemagnetický podíl. Olej je shromažďován v ocelové vaně, odkud je pak odebírán čerpadlem a autocisternou je odvážen do vlastního stáčiště olejů. Projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 1000 t/rok.

Prahová hodnota 10 tun denně není překročena, nicméně v případě, že pro provozovatele vznikne povinnost získat integrované povolení pro stáčiště odpadních olejů, toto integrované povolení se bude vztahovat i k lince na zpracování olejových filtrů.

Pro stanovení zařízení je rozhodující, které technické a technologické jednotky mohou být v daném případě zahrnuty. K povolovanému zařízení se přiřazují všechny ty jeho části, které spolu úzce prostorově a provozně-technicky souvisejí a mají společného provozovatele. Odpadní olej z linky odvážen do vlastního stáčiště olejů. Obě technické jednotky spolu tedy provozně souvisejí. Z toho důvodu je možné považovat linku na zpracování olejových filtrů a stáčiště odpadních olejů za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrovaného prevenci.

Dále k vysvětlení pojmu „větší než 10 tun denně“ a k vysvětlení, proč je kategorie rozdělena na „zařízení na odstraňování nebo využívání“ a „zařízení k nakládání“, když odstraňování a využívání je podle zákona o odpadech nakládáním. Jak již bylo uvedeno dříve, parametrem posuzování prahové hodnoty 10 tun denně je projektovaná výrobní kapacita zařízení. Pokud nastane případ, že tato kapacita není známa, zařízení se posuzuje podle jiného srovnatelného parametru, který vyjadřuje, jaké maximální množství odpadu můžete celkem v zařízení zpracovat za jeden den.

V § 4 písm. d) zákona o odpadech č. 185/2001 Sb., v platném znění, je definován pojem „nakládání s odpady“ jako „jejich shromažďování, soustředování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování úprava, využívání a odstraňování“. Nakládání s odpady tedy zahrnuje kromě odstraňování a využívání ještě další činnosti.

Výklad 16

Dopis OL MŽP č.j. 20684/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007

Kategorie 5.1. je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“. Tato kategorie požaduje, aby limitní kapacitní hranice byla naplněna ve vztahu k nebezpečnému odpadu, resp. odpadním olejům. Pokud půjde v konkrétním případě o jiný odpad, nebude naplněna kategorie 5.1.

Příklad: Společnost provádí svoz odpadů z kategorie ostatních a nebezpečných, po nashromáždění určitého množství jednotlivých typů odpadů je pak odváží podle druhu zneškodnění do dalších externích zařízení na zneškodnění odpadů (sklárky, spalovny, zpracovatelská zařízení apod.), přičemž projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 25 tun. S ohledem na skutečnost, že ve skladu nebezpečných odpadů nedochází k odstraňování ani využívání nebezpečných odpadů, ale pouze k jejich skladování, nelze ho zařadit do kategorie 5.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Kategorie 5.3. je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nspecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nspecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou, nikoliv na využívání odpadu. Pokud jde o určení kapacity zařízení (pro bod 5.3. kapacity větší než 50 t/den), znamená možnost nakládat (nakládání s odpady ve smyslu § 4, písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů) s více než 50 t odpadu jakýkoliv den. V případě těchto zařízení není možné stanovit „průměrnou“ kapacitu za určité období.

Výklad 17

Dopis OPVI MŽP č.j. 42377/ENV/06 ze dne 5. 6. 2007

Předmětem dotazu je deemulgační stanice, která jednorázově přijme 50 m³ odpadů, které bude zpracovávat po dobu minimálně 6 dnů. Deemulgační stanice sestává ze dvou příjmových jímek o celkové kapacitě 50 t kapalného odpadu, dvou reaktorů o celkové kapacitě cca 4 t a dalších jímek ke shromažďování upravených odpadů a odpadních vod z technologického procesu. Projektovaná kapacita zařízení je 3000 t/rok.

Pro zařízení, které je předmětem dotazu, je relevantní kategorie 5.1., která je definovaná jako: „Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“.

V § 4 písm. d) zákona o odpadech č. 185/2001 Sb., v platném znění, je definován pojem „nakládání s odpady“ jako „jejich shromažďování, soustředování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování“.

Deemulgační stanice je zařízení k nakládání s odpadními oleji (za nakládání se považuje i soustředování odpadů, tedy jejich příjem do zařízení) a zařízení technologicky umožňuje jednorázově přijmout až 50 t odpadů. Při určení překročení či nepřekročení prahové hodnoty 10 t denně se bere v úvahu, jaké maximální množství odpadu je možné celkem v zařízení zpracovat jakýkoliv den. Uvedené zařízení spadá do kategorie 5.1. zákona. Jeho provozovatel má povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci.

Výklad 18

Dopis OPVI MŽP č.j. 49857/ENV/06 ze dne 23. 7. 2007

Předmětem dotazu bylo plánované zřízení dekontaminační plochy na skládce. V současné době je v řešeném území v provozu skládkový komplex stávající se ze skládek skupiny S (S-002, S-003 a S-NO), dále z kompostárny, čistírny, akumulační jímky a kogenerační jednotky. V místě plánovaného zřízení dočasné dekontaminační plochy se v současné době nachází kazeta „C“ nebezpečného odpadu (skládky skupiny S-NO), která je rozdělena na 4 sektory: sekce H – hořlavé odpady, sekce K – kaly a stabilizáty, sekce N – neutrální a sekce S – soli. Sekce N a S se nevyužívá, a proto by zde bylo možno zprovoznit dočasnou dekontaminační plochu. Dekontaminační plocha bude provozována po dobu 5 let s omezeným rozsahem nakládání s N-odpady. Bude se jednat o zeminy a stavební sutě. Odstraňování nebezpečných vlastností odpadu bude probíhat aplikací schválených dekontaminačních technik. Po odstranění nebezpečných vlastností bude odpad příslušně využit ať v prostoru samotné skládky nebo na povrchu terénu.

Dekontaminační plocha určená ke zpracování nebezpečného odpadu může spadat pod kategorii 5.1. zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 tun denně přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Podmínkou je kapacita nad 10 tun denně, která se vztahuje k plánovaným hodnotám, tedy nejvyšším možným parametrům, na kterých lze zařízení teoreticky provozovat při dodržení legislativních a technických požadavků (např. provozního řádu).

Pokud by byla dekontaminační plocha provozována stejným provozovatelem jako stávající, již povolené zařízení, jednalo by se o změnu v provozu zařízení ve smyslu § 2 písm. j), případně písm. m) zákona o integrované prevenci. Příslušný povolující úřad by na základě ohlášení provozovatele postupoval podle § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci a provedl změnu stávajícího integrovaného povolení.

Pokud by byla dekontaminační plocha, naplňující znění kategorie 5.1., provozována jiným provozovatelem než provozovatelem stávajícího zařízení, je nutné podat žádost o nové integrované povolení. Stávající právní úprava neumožňuje vydat integrované povolení více než jednomu provozovateli. Na stávající zařízení a nově zřízenou dekontaminační plochu by musela být vydána dvě povolení.

Výklad 19

Dopis OPVI MŽP č.j. 49857/ENV/06 ze dne 23. 7. 2007

Předmětem dotazu byl plánovaný provoz dekontaminační plochy na skládce. Jedná se o velký skládkový komplex, kde jsou také provozovány dekontaminační plochy (v S-NO a na tělese komunálu), komplex již prošel procesem EIA a má integrované povolení. Společnost (1), exkluzivně dodává již několik let skládce jiné společnosti (2) své technologie bioremediace. V současné době si společnost (1) část schválené dekontaminační plochy pronajala z důvodu např. možnosti účasti ve veřejných soutěžích apod. a hodlá tak část dekontaminační plochy provozovat. Realizací tohoto záměru nedojde k navýšení kapacity dekontaminační plochy a zároveň nedojde k navýšení množství dekontaminovaného materiálu v rámci celého skládkového komplexu.

Pokud dekontaminační plocha naplňuje znění kategorie 5.1., musí nový provozovatel zažádat o nové integrované povolení. Zároveň musí stávající provozovatel zařízení, jehož je dekontaminační plocha součástí, ohlásit plánovanou změnu v provozu zařízení – vyjmutí dekontaminační plochy z působnosti stávajícího integrovaného povolení. Dekontaminační plocha provozovaná novým provozovatelem je z pohledu zákona o integrované prevenci samostatným zařízením a je nutné ji povolit samostatným integrovaným povolením.

Výklad 20

Dopis OPVI MŽP č.j. 56170/ENV/06 ze dne 3. 9. 2007

V popsaném závodě se jedná o dekontaminační plochu vedenou pro činnost R3 – získání/regenerace organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických procesů) podle přílohy č. 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění. Zařízení pracuje tak, že v určitý okamžik je do zařízení přijato větší množství než 10 t odpadu, které je pak delší dobu postupně zpracováváno.

Pro popsané zařízení připadá v úvahu kategorie 5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného

odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona. Prahová hodnota kategorie 5.1. se vztahuje k projektované kapacitě, tj. k maximální kapacitě, na které lze zařízení provozovat. Kapacita v tomto případě znamená možnost nakládat s více než 10 t odpadu jakýkoliv den. Nakládání s odpady je definováno v § 4 písm. d) zákona o odpadech takto: shromažďování, soustředování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování. Protože popsané zařízení má podle informací poskytnutých MŽP kapacitu k nakládání s více než 10 t nebezpečného odpadu denně, spadá pod režim integrovaného povolení v kategorii 5.1. přílohy č. 1 zákona a platí pro něj povinnost získat integrované povolení do 30. října 2007.

Výklad 21

Dopis OPVI MŽP č.j. 15731/ENV/07 ze dne 26. 3. 2007

Zařízení k využívání stavebních a demoličních odpadů je určeno k terénním úpravám a recyklaci odpadů. Prakticky se jedná o změnu užívání stavby stávající povolené skládky pro inertní odpady na zařízení k využívání stavebních a demoličních odpadů. Zařízení (stavba) je pracovně plošně rozdělena na dvě části.

- a) V jižní části území bude prováděna terénní úprava – technologická operace spočívající v postupném navážení inertních odpadů tak, aby došlo k zavezení a vyrovnání částí ploch pozemku do horizontální polohy s ohledem na krajinný ráz v dané lokalitě, dojde k zasypání zatopeného zemníku a dorovnávání terénu zemními odpady do úrovně terénu v cihelně.
- b) V severní části bude souběžně provozována recyklační plocha – principem bude shromažďování recyklovatelných stavebních a demoličních odpadů na ploše za účelem následného nadrcení a přetřídění na různé frakce pomocí mobilní a semimobilní drtící a třídící linky.

Účelem terénní úpravy a provozu recyklační plochy je vytvarování terénu poškozeného v minulosti těžbou cihlářských hlín a jeho výškové navázání na okolní terén za využití pro tento účel stavebních a demoličních odpadů z regionu - úprava stávajícího území do požadovaného tvaru. Součástí úprav je překrytí násypu stavebních a demoličních odpadů zeminami, konečná rekultivace upraveného terénu a zajištění odtoku povrchových vod z násypového tělesa. Pro provoz zařízení a terénní úpravu, i pro následnou rekultivaci území budou využívány přebytečné odpadní zeminy a stavební odpady ze stavební činnosti v regionu.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolení. Pro dané zařízení by připadala v úvahu kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci, která je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou, nikoliv na využívání odpadu. Z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (zákon o odpadech) – přílohy č. 3 „Způsoby využívání odpadů“ a vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb. je možné konstatovat následující. Recyklační plochu pro recyklaci inertních stavebních a demoličních odpadů lze zařadit pod kód R 12 „Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R 1 až R 11“ – v tomto případě pak R 5 „Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů“. Terénní úpravy pro vytvarování terénu poškozeného v minulosti těžbou cihlářských hlín lze zařadit pod kód XN 1 „Využití odpadů na terénní úpravy apod.“

V souvislosti s tímto záměrem je nutné upozornit na novou vyhlášku Ministerstva životního prostředí č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Tato vyhláška podstatným způsobem zpřísňuje podmínky využívání odpadů na povrchu terénu, a to včetně oblasti jejich využívání k rekultivaci vytěžených povrchových důlních děl.

Zařízení nespadá do kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci a provozovateli zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 22

Dopis OPVI MŽP č.j. 29464/ENV/06 ze dne 2. 5. 2007 – viz. kategorie 5.1.

Výklad 23

Dopis OL MŽP č.j. 20684/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007 – viz. kategorie 5.1.

Výklad 24

Dopis OPVI MŽP č.j. 27779/ENV/06 ze dne 24. 5. 2007 – viz. kategorie 4.1.a)

Výklad 25

Dopis OPVI MŽP č.j. 37030/ENV/06 ze dne 19. 6. 2007

V zařízení dojde k využití ostatních odpadů za účelem provedení rekultivace určitého území. Nejedná se o zneškodňování odpadu uložením na povrchu terénu, ale o jeho využití pro účel rekultivace. Množství využívaného odpadu může přesahovat i 50 tun za den.

Převážně budou pro výše uvedený záměr využívány odpady skupiny 17 (Stavební a demoliční odpady (včetně vytěžené zeminy z kontaminovaných míst)), která je specifikována v příloze č. 1 vyhlášky Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů). Konkrétně se bude jednat o více akcí (stavba rodinných domků, kde je zavázána terénní deprese, rekultivace lomu, rekultivace skládky odpadů). Následující stanovisko se vztahuje výhradně na zařízení pro vyrovnávání terénních nerovností (např. pro stavbu rodinných domků).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení zpracovávající výše uvedený odpad relevantní kategorie 5.3. – „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“.

Do kategorie 5.3. specifikované v příloze č. 1 zákona o integrované prevenci je zahrnuto pouze odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný (specifikace způsobů odstraňování odpadů lze nalézt v příloze č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů). Podle Vámi zaslaných informací se jedná o využívání odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný. Využívání odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný není předmětem kategorie 5.3.

Posuzované zařízení pro úpravu terénních nerovností nespadá do kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.